

щото време всѣкога запазваха своята праволинейна посока. Зеленикѣва багра се преливаше въ розова, следъ това въ огненъ, теменуженъ, и всички следъ това въ най-нѣженъ синкавъ цвѣтъ се различаваха феерично по небесния сводъ.

Човѣкѣтъ ненадейно почувствува силенъ студъ и се побоя да не замръзне въ такова неестествено положение. Промѣни мѣстото си и почна да се протѣга и свива, бързо и безшумно, за да раздвижи кръвта си.

4. Борба и победа

Мечката пожела да използва смущението предизвикано отъ бързата смѣна на багритѣ, спусна се отъ леда и застана близо до тюленитѣ. Поради ярката ослѣпителна свѣтлина на северното сияние тя сполучи да изпревари своя съперникъ—човѣкъ съ четири метра.

Въ този моментъ човѣкѣтъ погледна отъ края на ледената грамада. Зоркитѣ му очи подозрително се втренчиха къмъ пукнатината, гдето се бѣ скрила напредналата мечка.

Дали тамъ нѣма нѣщо опасно въ пурпурната сѣнка на пукнатината?...

Не... това е зрителна измама. ... И зоркитѣ очи на човѣка се втренчиха отново къмъ тюленитѣ.

Макаръ барутѣтъ и куршумитѣ сж скжпи и макаръ човѣкѣтъ не обичаше да стреля, тоя пакъ се замисли, да-ли не е по-добре да си послужи съ пушката.

Сиянието внезапно изгасна, като че нѣщо го отвлѣ отъ небето.